

Krabbenkreek Nieuws

WSV Sint-Annaland
Jachthaven aan de Krabbenkreek
Parel in de Delta

BAAS ASSURANTIËN THUIS OP HET WATER!

De adviseurs van Baas Assurantiën
zijn al meer dan 40 jaar aanspreekpunt
voor watersportliefhebbers.

U kunt bij ons terecht voor vragen
over verzekeringen & financieringen.
Wij helpen u graag... al meer dan 40 jaar.

Baas houdt uw hobby betaalbaar!

baas
assurantiën
&
de hypotheekshop

Dorpsstraat 81 4661 HN Halsteren Tel.: 0164 686867 info@baas.nl www.baas.nl

Colofon

Watersportvereniging Sint-Annaland

Postadres Postbus 6 – 4697 ZG Sint-Annaland
 Bezoekadres Havenweg 12 – 4697 RL Sint-Annaland
 E-mail secretaris@wsv-sint-annaland.nl
 Website www.wsv-sint-annaland.nl
 Bank Rabobank Oosterschelde NL68 RABO 0303 0052 97

Bestuur

Dick van Sluis	voorzitter voorzitter@wsv-sint-annaland.nl	06 15459320
Pieter Tielemans	secretaris secretaris@wsv-sint-annaland.nl	06 80150363
Rob Schut	penningmeester penningmeester@wsv-sint-annaland.nl	06 54963726
Marijn Kuijpers	havencommissaris havencommissaris@wsv-sint-annaland.nl	06 54768396
Geert-Jan Haveman	evenementencommissaris evenementen@wsv-sint-annaland.nl	06 10918934
Marijn Mos	jeugdcommissaris jeugdzaken@wsv-sint-annaland.nl	06 54625446

Havenmeester(s)

Peter Sluimer	havenmeester@wsv-sint-annaland.nl	0166 653079
Nancy Koornwinder		

Clubhuis Buutengaets

Bert en Gina Coelers	0166 652634
----------------------	-------------

Redactie

Jacqueline van Amstel	06 11284273	Martine Daems	06 28311354
Jan-Willem van der Boom	06 24151315	Marja van der Kraan	0166 677544
Mariel Brockhus	076 8897051	Cees Meijer	06 50262835
E-mail redactie:	redactie@wsv-sint-annaland.nl		

Krabbenkreek Nieuws wordt gedrukt op chloorvrij gebleekt papier met FSC Mix Credit certificering en verstuurd in een biologisch afbreekbare folie.

Inhoudsopgave

Uit de bestuurlijke hoek	3	Zeilboot of drijvend vakantie platform? ..	20
Column Cees Meijer	6	Stoepkrijt kunst	21
Snoetjes	7	Kraan met ouwemannenkwaaltje	22
De nieuwe kleren van Gans Gijs	12	Kookaloo krijgt bezoek van vloot van kleinkinderen	22
COVID lente, het was een shit-zootje.....	13	Reddingsactie Etienne	23
Watersporters moeten per 17 augustus 2020 zelf pechhulp regelen	14	Zomer 2020 (deel 1)	25
Een fietsketting in de mast en burenhulp in tijden van Corona	16	Innovatie a/b van de Onrust?	25
“Je moet zelf bijna een vis zijn om te begrijpen wat hij doet”	17	Plannen zat en ieder jaar doen we wat ..	26
		Reisverslag Xinia 2019 (deel 2)	28

Ganzen ochtendspits in de Krabbenkreek (foto Marie! Brockhus)

Uit de bestuurlijke hoek

Evenementen

Helaas hebben we dit seizoen in verband met het coronavirus onze altijd gezellige en perfect georganiseerde evenementen moeten annuleren. Ik noem de Steigersafari, de Jeugdzeildagen, de Hemelvaarttocht, het Wedstrijdweekend, de Clubtocht, de serie Woensdagavondwedstrijden en last but not least de 8 uren van de Oosterschelde.

We hopen van ganser harte op betere tijden volgend jaar.

Nieuwe burens

Vorig jaar juni ontvingen we onze nieuwe burens, de bewoners van de Annahof en de woontoren op het havenplateau tijdens een kennismakingsbijeenkomst in ons Clubhuis Buutengaets. Dit jaar was ook dit helaas vanwege het coronavirus niet mogelijk. Wel hebben we onze burens in juni een brief gezonden met onze havengids als bijlage.

Jaarstukken 2019

Omdat de ALV van het voorjaar vanwege het coronavirus is uitgesteld hebben we, vooruit-

lopend op de eerstvolgende ALV, het jaarverslag en de jaarrekening 2019 alvast op de besloten ledenwebsite geplaatst, benaderbaar via My Captain. Klik na je inlog in My Captain op Bestanden > klik op Jaarstukken 2019.

40 jarig jubileum Bert en Gina

Dit jaar 1 april beheerden Bert en Gina 40 jaar ons Clubhuis Buutengaets. Vanzelfsprekend laten we dit niet ongemerkt voorbij gaan. De receptie (40+) is uitgesteld tot betere tijden - volgend jaar.

Sint-Annaland herdenkt & viert 75 jaar vrijheid

Onze vereniging sponsort het evenement 'Sint-Annaland herdenkt & viert 75 jaar vrijheid' dat in verband met corona volgend jaar op 4 en 5 mei 2021 wordt georganiseerd door de vereniging Dorpsgemeenschap Sint-Annaland.

Stallandse haven dit jaar bijzonder in trek

Na een valse start in april kwam de stroom bezoekende passanten goed op gang. Ten gevolge van het coronavirus bleven velen in Nederland en gingen met de boot het water op. Eind juli hadden we dagen met ca 135 bezoekende passanten-schepen. In de maand juli noteerden we in ons sanitair meer dan 6000 douchebeurten. Ook onze moorings in de Krabbenkreek zijn deze zomer weer bijzonder intensief benut.

Afval

De afvalverwijdering op de haven is op drukke dagen met veel passanten wel eens een uitdaging. In het hoogseizoen worden onze containers ieder maandag, woensdag en vrijdag geleegd. Het platdrukken van lege drankverpakkingen vermindert het afval-

volume, waardoor de containers minder snel vol raken. De afvalbakken bij de bankjes op de wandelboulevard zijn niet bedoeld voor ons afval.

Laden en lossen

Laden en lossen van de bagage in je boot gaat natuurlijk veel gemakkelijker als je je auto wat dichterbij je boot kunt zetten. Hiervoor hebben we enige max. 10 minuten parkeerplaatsen nabij de poort. Graag dus direct na het laden/lossen van de bagage je auto van hier wegrijden en elders parkeren. Je mede-lid met bagage dat na je komt zal het zeer waarderen.

Webcam haven

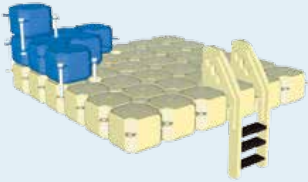
Benieuwd hoe je boot erbij ligt? Via onze nieuwe webcam op de jachthaven - gerealiseerd door ons ICT team (Ron, Dennis en Fabian) - kun je dat zien. In verband met privacy wetgeving is de webcam in het besloten ledengedeelte geplaatst en alleen toegankelijk voor leden via de My Captain login. <https://wsv-sint-annaland.nl/cms/inloggen-leden/> Klik vervolgens op Webcam Haven > klik op start Havencam > geef de verstrekte gebruikersnaam en het wachtwoord in > klik op inloggen

Beveiliging haven en camerabewaking

De beveiliging van onze haven is operationeel. De toegangen tot onze haven en steigers worden 24/7 middels camera's bewaakt. De camerabeelden worden opgeslagen.

Gemeente Tholen

We onderzoeken momenteel samen met de Gemeente Tholen en Rijkswaterstaat of we volgend jaar een zwemvlot voor de jeugd in de Krabbenkreek nabij het strandje, bij de gele ballenlijn kunnen realiseren.

'Anna beweegt' - Beweegbos Stalland

Het wandelbos achter het Chaletparc wordt getransformeerd tot een 'beweeg-bos'. De gemeente Tholen heeft een subsidie van € 35.000 toegekend vanuit het stimuleringsfonds om dit verder te realiseren.

Nieuwe leden

Omdat de doorlooptijd van onze wachtlijst ook dit jaar korter bleek dan vorig jaar (soms korter dan één jaar) en we jaarlijks ook de nodige opzeggingen ontvangen, zetten we onze promotionele inspanningen om leden te werven (advertenties en posters in onze mededelingenborden) voort. Mocht je nog vrienden of kennissen hebben, die lid willen worden van onze actieve vereniging en op zoek zijn naar een ligplaats: zegt het voort en laat ze zich bij ons melden. Dit kan via het aanmeldingsformulier op de website (vereniging>inschrijfformulier lidmaatschap of via de contactpagina - contact & route).

'Jeugd heeft de toekomst'

Een jeugdlidmaatschap (B-lid tot 18 jaar) kost slechts € 25 per jaar. Wellicht ook een aardig idee voor een (klein)kind, neefje/nichtje?

Clubmaterialen

Een nieuw clubvaantje voor in je bakboord-want kun je afhalen op het havenkantoor. Zoek je een nieuw jack, bodywarmer, poloshirt of cap? Denk ook eens aan onze clubkleding. Bekijken - passen - bestellen - betalen en afhalen kan bij onze havenmeesters. Zie ook: <https://wsv-sint-annaland.nl/cms/nieuwe-clubmaterialen-op-havenkantoor/>

Wijzigen gegevens

Een actueel ledenbestand is voor onze vereniging van groot belang. Wijzigt er iets in je gegevens, dan kun je dit zelf aanpassen via onze website:

Vereniging > Inloggen leden > Inloggen My Captain. <https://wsv-sint-annaland.nl/cms/inloggen-leden/>

Je kunt je inlogcodes eenvoudig zelf aanvragen via de link: Wachtwoord en/of gebruikersnaam vergeten?

Eenmaal ingelogd in My Captain kun je - als je dat wenst - bij je persoonlijke gegevens het kenteken van je auto doorgeven en onder de rubriek 'Leden zoeken Leden' onder instellingen aangeven of je vermelding van je gegevens op de ledenlijst wenst. Met het oog op de veiligheid en de sociale controle in onze haven bevelen we dit je van harte aan.

Registratieformulier lidmaatschap en/of ligplaats 2021

Tenslotte inventariseren we momenteel de reacties op de in september per e-mail toegezonden registratieformulieren lidmaatschap en/of ligplaats 2021 ten behoeve van ons ledenbestand en de havenindeling voor 2021. Vergeet niet tijdig eventuele mutaties via dit formulier per reply e-mail te melden.

Pieter Tielemans
secretaris

Mijn verenigingsjack

Ik had een mooi softshelljack van onze vereniging, dat ik vol trots aantrok als wij tijdens vakanties gingen passagieren en het weer te guur was voor een shirt of trui. Soms - ik wil het aan jullie wel bekennen, maar zeg het niet tegen het bestuur - droeg ik het ook wel eens buiten mijn watersportactiviteiten. Het was bij een bezoek aan een strandtent in Katwijk dat het mis ging met het jack. De parkeermeter riep om een verse bijdrage en ik liep over de Boulevard naar mijn auto. Voordat ik de Boulevard wilde oversteken, scheurde er een auto een parkeerplaats af en schepte een wielrenner. Deze man belandde naast mij op het asfalt, waar hij bloedend aan zijn hoofd bleef liggen. Ik wist even niet beter te doen dan dat jack onder zijn hoofd te schuiven en 112 te bellen. Een EHBO-cursus heb ik nooit gedaan, want ik kan niet tegen bloed. Jullie begrijpen dat ik daarom met dat Stallandjack voor mijn gevoel toch wel een beetje een heldendaad verrichtte. Maar er zijn meer helden.

Raar jasje met dat vlaggetje

Dat kledingstuk zat nog niet onder dat bebloede hoofd, of ik werd bijna omver gegooid door een bijzonder zwaarlijvige man. Hij brulde luidkeels vrachtwagenchauffeur te zijn en zeer regelmatig dit soort calamiteiten bij de hand te hebben. Als je hem mocht geloven, schraapte hij dagelijks verkeersslachtoffers van de vangrail en kon wat hem betreft de traumahelikopter wel thuisblijven. Zo'n type dus, die geen tegenspraak duldt. Op gezaghebbende toon brulde hij om water, want de patiënt moest drinken. Nu heb ik die EHBO-cursus niet gedaan, maar ik weet wel dat drinken bij eventuele inwendige verwondingen fataal kan zijn. Ik voelde mij dus verplicht om hem dat aan zijn verstand te brengen. Dat werkte dus

volslagen averechts: "Gelul, waar bemoei jij je mee, met dat rare jasje van je, met dat vlaggetje". Hij wist wel beter wat goed was voor die man en nam een fles van een toeschouwer in ontvangst.

Bleef met wrak achter

Dat werd mij te veel, het was wél een jack van mijn watersportvereniging en iemand kan ook te ver gaan! Gelukkig arriveerde toen ook de ambulance en werd het slachtoffer op een brancard geladen. Mijn vriend de vrachtwagenchauffeur wilde ook in de ziekenauto stappen, maar werd opzij gezet door een politieman die mij vervolgens vroeg als getuige op te treden. De vrachtwagenchauffeur spuwde vuur, want had kennelijk uitvoerig zijn heldenrol over het voetlicht willen brengen. De wat oudere agent was mensenkenner, noteerde zijn naam en droeg hem op om zich over de racefiets te ontfermen. Hij mocht die op het politiebureau komen brengen. Beteuterd bleef hij met dat grote lijf bij het wrak achter en wist niet zeker of hij nou werd belazerd of niet.

En mijn Stallandjack, dat zo'n belangrijke rol had gespeeld, bleef ook achter: bebloed op het asfalt. Ik heb het maar voorzichtig en smetvrezigerig opgeraapt en in een vuilnisbak gestopt. Met spijt, dat wel.

Cees Meijer a/b Stella Maris steiger i16

Snoetjes

Kijk daar, wijs ik enthousiast. Vertederd kijk ik naar de zeehondjes op de zandplaat langs de Krabbenkreek, terwijl wij rustig voorbij zeilen. Het zijn er maar een paar, maar zo leuk om te zien hoe ze met opkomend tij een beetje omhoog hobbelen, dat heet trouwens 'bobberen', wat verder de plaat op.

We hebben natuurlijk onze eigen zeehond in de haven in de speeltuin. Even op de rug zitten voor de foto... zo dicht bij kom je in het wild niet zomaar. Toch is de grote groep zeehonden aan het Brabantse Vaarwater tamelijk dicht te benaderen, vertrouwd als ze intussen zijn met schepen groot en klein die (te) dichtbij komen. Ze zijn al onderdeel geworden van het verdienmodel van diverse rondvaartbedrijven waar je een zeehondensafari kan boeken.

Bevoorrecht als we zijn met een eigen boot doen we onze eigen safari....he, daar komt net een snoetje boven water, och weg is ie...en denk maar niet dat je die nog te zien krijgt. Een zeehond kan namelijk onder water in rust heel lang de adem inhouden.

In Nederland komen twee soorten zeehonden voor, de gewone zeehond en de grijze zeehond. In de Oosterschelde kom je vrijwel altijd de 'gewone zeehonden' tegen, maar je kunt ook een grijze zeehond tegenkomen. Hoe herken je ze eigenlijk?

...aan het snoetje! De gewone zeehond heeft een vlak voorhoofd en een plattere neus met smalle neusgaten in een V-vorm. De grijze zeehond heeft een langere kegelvormige neus met neusgaten in een W-vorm.

Weetjes over de gewone zeehond

Behalve aan de neus kun je deze herkennen aan het dikke 'mollige' lichaam en de smalle bijna katachtige kop met een vlak voorhoofd. Het meest opvallende kenmerk van de gewone zeehond is de variabel gekleurde pels (vacht) met vele kleine en ringvormige vlekjes. De kleur van de rug is vaak licht- tot donkergrijs of licht- tot donkerbruin. De buik is altijd lichter dan de rest.

Niet dat het waarschijnlijk is dat je zomaar de kans krijgt om ze te meten maar de lengte van het mannetje ligt tussen 1,3 en 1,9 meter en die van het vrouwtje is 1,3 tot 1,5 meter. Het is uiterst lastig om mannetjes van vrouwtjes te onderscheiden. De vrouwtjes zijn meestal iets kleiner dan mannetjes. Het gewicht van een gewone zeehond varieert van 45 tot 130 kg. De geboorteperiode van de jongen van de

gewone zeehond ligt aan het begin van de zomer (eind mei, juni en juli). Een zeehond krijgt meestal een pup (jong) dat wordt geboren aan land en bij de geboorte hebben de pups van de gewone zeehond al geen witte wollige vacht meer, die hebben ze in de baarmoeder al verwisseld voor de 'volwassen' vacht zodat de pup meteen kan zwemmen en al bij de eerste opkomende vloed met moeder mee kan. In het water blijft het jong wel heel

dicht bij de moeder, zolang het bij haar melk drinkt. Dat duurt ongeveer drie weken. In die tijd groeit de pup van 10 tot 24 kilo. Zodra het jong niet meer bij haar drinkt, moet het zelf leren om voldoende vis te vangen. Moeder zeehond leert haar jong niet om te jagen, ze laat het beestje zijn eigen gang gaan en het duurt soms een tijdje voor een jonge zeehond door heeft dat hij het verder zonder zijn moeder moet redden. Vaak moeten ze dus een poosje honger lijden voordat ze een beetje handig worden in het vissen. Gelukkig is het jong in de eerste weken door de enorme groei door de voedzame moedermelk geen hulpeloos hummeltje meer.

In de zomer, als de jongen geboren worden, is het erg belangrijk dat de zeehonden met rust worden gelaten. De jongen hebben de hele laag-water-periode nodig om voldoende melk te drinken! Als ze te veel worden verstoord, dan krijgen ze niet genoeg drinken binnen en verzwakken ze.

De grijze zeehond

Deze valt op doordat hij veel groter is. Er is een duidelijk verschil tussen mannetjes en vrouwtjes. Mannetjes zijn steviger en hebben een grotere en bredere kop dan de vrouwtjes (ze zijn ongeveer 2,3 meter en wegen ongeveer 310 kilo). De snoet is in verhouding lang en breed en de neusgaten zijn gelijk aan elkaar en hebben een W-vorm. Ze zijn grijs, de pels van het wijfje heeft donkere vlekken. De mannetjes zijn donkerder en hebben lichte vlekken. Grijze zeehonden krijgen hun jong in de winter (december). Deze pups worden met een witte wollige wintervacht geboren. Daarmee blijft het lekker warm, maar het nadeel is dat het met die vacht niet mee kan zwemmen met de moeder. Als moeder op zoek gaat naar eten laat ze het jong achter op een zo veilig mogelijk plekje, in de duinen of tussen de rotsen. Het

jong is dan wel kwetsbaar voor roofdieren. Na drie weken is het jong verhard en heeft zijn puppyvacht verwisseld voor de volwassen vacht en kan hij gaan zwemmen. Dat moet ook wel, want vanaf dat moment moet hij ook zelf zijn voedsel zoeken.

Over de zeehonden en hun eigenaardigheden is nog veel meer te vertellen.

Leefwijze en verblijfplaats

Zeehonden zijn solitaire dieren. Dat betekent dat ze het liefst alleen zijn, vooral als ze zwemmen en jagen. Toch zie je zeehonden vaak in groepen, als ze rusten op het land. In groepen liggen is veiliger want met meer ogen wordt mogelijk gevaar eerder opgemerkt. Zeehonden liggen meestal ook dicht bij het water, bij voorkeur waar het snel diep wordt zodat ze snel kunnen vluchten als ze iets niet vertrouwen.

Kop-staarten...

dit werkwoord hebben we zelf bedacht. Als het water bij vloed weer opkomt en de zeehond is te lui om te verkassen gaat ze met de kop en met de flippers omhoog liggen, zodat die droog blijven. De flippers en de kop hebben niet zo'n dikke speklaag als het lijf, dus verliezen snel warmte in het koudere water.

Bobberen...

dit werkwoord hadden we niet kunnen bedenken. Als de zeehonden op het land rusten zijn ze meestal wel wakker, om in de gaten te houden of er geen gevaar is. Zodra het water opkomt bobberen (zo heet het grappige zeehonden-hobbeltje) ze verder het strand op. Als ze het niet vertrouwen bobberen ze snel naar diep water. Nou ja, snel? Op het land haalt een zeehond maar twee kilometer per uur. De voorste flippers gebruiken ze daarbij om zich op het land af te zetten en in het water om mee te sturen. Met de achterste flippers maken ze snelheid in het water.

Zwemmen en duiken

In het water zijn ze niet erg bang van mensen (ze zwemmen wel 35 kilometer per uur. Echt slapen doen ze ook liever in het water, dat is

veiliger. Soms hangen ze dan als een dobber rechtop in het water, met hun kop boven water. Soms slapen ze ook helemaal onder water. Zeehonden kunnen heel slim de zuurstof in hun lichaam opslaan en ze houden het zo'n 20 minuten vol onder water, dan is de

zuurstof op. Dat is net genoeg voor een dutje. Een zeehond kan tot wel dieper dan 500 meter duiken, maar in de Oosterschelde en ook op de Noordzee kan een zeehond die diepte nooit halen. Dat is voor de zeehond geen probleem, zolang er maar voedsel te vinden is, waar ze vaak vanuit de bodem op jagen.

Eten

Zeehonden eten vooral vis. 'Gewone' zeehonden eten vier tot acht kilo vis per dag, het liefst platvissen (bijv. schol en bot), die ze uit de diepe geulen halen. Waar ze hun vis vangen is heel wisselend. Soms is dat dichtbij hun rustplaats, soms maken ze foerageertochten van enkele tientallen kilometers.

Heel kieskeurig is de zeehond niet. Ze lusten eigenlijk alle soorten vis, maar ze kiezen natuurlijk de vis die ze het gemakkelijkst kunnen vangen. Ze eten ook andere zeedieren, zoals inktvissen, garnalen en krabben.

Pas sinds enkele jaren weten we dat grijze zeehonden de bruinvissen soms ook als prooi zien.

De zeehond kan met zijn lange en zeer gevoelige borstelige snorharen op 100 meter afstand aan de trilling in het water voelen of er een vis zwemt, waar die zwemt en hoe groot die is. Zo kan er dus ook met succes in troebel, diep of donker water gejaagd worden. Zoet water dat ze nodig hebben om te drinken halen ze uit hun voedsel.

De pels bestaat uit korte dikke haren, die zowel bescherming bieden tegen de kou als tegen de zon. Onder die huid zit nog een dikke speklaag, die vooral bescherming biedt tegen

het weer, maar ook een soort ingebouwde voorraadkast is: als er niks te eten of drinken is kan de zeehond nog even op zijn vet teren.

Zintuigen

Oren, ogen en snorharen van een zeehond werken beter onder water dan boven water. Onder water heeft hij zijn zintuigen natuurlijk ook veel harder nodig dan boven water, want daar is hij de meeste tijd en moet hij zijn eten vangen. Een zeehond heeft geen oorschelpen zoals wij, maar zijn gehoor is prima, zelfs veel beter dan dat van ons. De ogen van de zeehond zijn zo gevormd dat hij onder water veel beter kan zien dan boven water. Boven water zou hij eigenlijk een bril nodig hebben.

De gewone zeehond is meestal zwijgzaam. Alleen de jongen maken soms een huil-geluid. Zeehonden slaan soms wel met hun flippers op het water. Jonge zeehonden doen dat tijdens het spelen, volwassen dieren (meestal mannetjes) om te dreigen. De grijze zeehond is een stuk luidruchtiger en maakt allerlei geluiden, zoals sissen, grommen en blazen. De jongen kunnen huilende en blatende geluiden maken.

Populatie en gevaren

Zeehonden worden gemiddeld 20-30 jaar oud. Heel af en toe is er een dier dat wel 40 jaar oud is, maar die moet dan wel een hoop gevaren overleven. Het sterftcijfer van jonge zeehonden is van nature hoog in zeehondenpopulaties. Over het algemeen overleeft 30-40% van de jonge zeehonden het eerste jaar niet.

De grootste vijand van de zeehonden was en is de mens door verstoring van rustende zeehonden, vervuiling van het water, bijvangst in fuiken en visnetten en jacht op zeehonden. Al in de 15e eeuw loofden de Staten van Zeeland een premie uit voor elke gedode zeehond. Niet omdat ze lekker waren voor consumptie, maar vooral omdat ze een concurrentie vormden voor de vissers. Soms maken zeehonden ook de visnetten kapot, maar het gebeurt helaas vaker dat een zeehond verstrikt raakt in een visnet en dan verdrinkt. De pels en uit de

speklaag gebraden traan leverden ook geld op, maar het was vooral een zinloze en wrede jacht, waarin de jagers voor afgesneden snoetjes en flippers een premie opstrekten.

Naast de jacht is de vervuiling van de zee een groot probleem. Behalve veel zichtbaar vuil (vooral plastic) zitten er ook veel onzichtbare giftige stoffen in de zee. De kleinste zeediertjes (plankton) nemen dat gif in zich op. Plankton wordt gegeten door vissen en vissen worden gegeten door zeehonden. Zo hoopt het gif zich op in zeehonden. Hierdoor worden ze ziek of kunnen geen (gezonde) jongen meer krijgen.

Ook toeristen zijn vaak een probleem voor zeehonden. Vooral voor de gewone zeehonden die hun jongen krijgen in het seizoen dat er veel toeristen zijn, die de rust van de zeehonden kunnen verstoren door naar de rustplekken op zandbanken te gaan, hoewel dat verboden is. De zeehonden kunnen in paniek vluchten. De pup heeft dan niet genoeg tijd om te drinken en te groeien of kan in de vlucht de moeder kwijt raken. De pup kan dan hartverscheurend huilen. Daarom wordt een pup zonder moeder een huiler genoemd. Maar als je zo'n huilend diertje tegenkomt, is het toch beter om het met rust te laten, want de kans is groot dat de moeder het jong wel weer komt zoeken.

Eind jaren '70 was de zeehond vrijwel uitgestorven door jacht, vervuiling en rustverstoring. Sinds 1975 is de jacht op zeehonden in Nederland en Duitsland gelukkig verboden en is de zeehond in Nederland een beschermd diersoort, maar in landen als Canada wordt nog steeds op ze gejaagd. Dankzij het stoppen van de jacht en het nemen van beschermende maatregelen op het gebied van verstoring en vervuiling is de populatie gewone zeehonden de laatste veertig jaar sterk gegroeid. In de Oosterschelde is een stabiele groep van rond de 150 dieren. Zij worden niet gehinderd door de stormvloedkering en zwemmen er gewoon doorheen van en naar zee.

Wat wel en wat niet doen als je een eenzame zeehond op een zandbank ziet

Lijkt de zeehond op het oog gezond, dan hoef je niets te doen. Denk je dat een diertje echt hulp nodig heeft, ziet de zeehond er ziek, zwak of verwond uit, bel dan een zeehondenopvang of de politie, die weten wel wat ze moeten doen. De dichtstbijzijnde opvang is A Seal in Stellendam. Houd vooral afstand, ga er nooit zelf op af. Een zeehond is een beschermd dier en mag dus in geen geval verplaatst worden

en het is en blijft een roofdier, dat kan bijten en allerlei ziektekiemen kan overbrengen.

Wij als watersporters en als tijdelijke gasten in het leefgebied van de zeehond kunnen niet anders dan de ruimte en rust die ze nodig hebben respecteren en ervan te genieten als we ze zien zonnen of als er een snoetje bij de boot bovenwater komt.

Jacqueline van Amstel a/b Xinia

Theetuin De Jungletuin

De plaats voor een kop thee, koffie, limonade of een ijsje na een wandeling of fietstocht.

U bent bij elk weertype welkom op ons binnen- en buitenterras.

Voor openingstijden zie www.theetuin-de-jungletuin.nl

Kwekerij van Dijke | Nieuwlandseweg 3 | 4697 GH Sint-Annaland

De nieuwe kleren van Gans Gijs

Toen onze havencommissaris Marijn Kuijpers zaterdag 28 juni na een weekje zeilen terug kwam naar onze haven, zag hij tot zijn grote genoegen, dat Gijs weer helemaal opnieuw in ganzenkleuren was geschilderd. Hij constateerde dat Gijs er weer een hele tijd tegen kan en op zijn statief in zijn nieuwe 'pakje' niet meer te missen is. Voor het fraaie resultaat bedankte hij namens ons allemaal Ineke Braskamp van de Seahunter, die Gijs weer zo mooi heeft opgekalefaterd.

Ineke vertelde desgevraagd, dat Gijs zijn opknappbeurt lijdzaam heeft ondergaan en geen protest heeft laten horen. Gans Gijs voelt zich weer trots nu en kijkt blij over de haven uit.

Ze is een hele zondag in de weer geweest met het verven van onze havenmascotte en vond het leuk om dat te doen.

Bijgaande foto's zijn genomen op 6 juli, in de regen. Watervast verfwerkje. Er liep niets door.

Marja van der Kraan a/b Marien

COVID lente, het was een shit-zootje

In februari waren we allemaal nog in heerlijke winterslaap en wisten niet wat ons te wachten stond. Wij (Marc en Martine van de MerryMate) keken niets vermoedend uit naar de terugkeer naar box E15 en maakten ons een beetje druk over of er wel of geen water was op de steigers. Voor overwintering waren we dit keer eens naar het zoete Willemstad gegaan. Dat is ons overigens prima bevallen. Tegen de tijd van 1 april, was COVID inmiddels geen grap meer en maakten we ons druk over of we nog wel van Brabant (de brandhaard van dat moment) naar Zeeland konden. Draaiden de sluizen nog? Een paar weken extra in Brabant leek natuurlijk wel leuk, maar hoe lang zou het duren?

Per 1 april toch fijn met een best wel grote opluchting naar Stalland, naar 'thuis'. Daar waren de toiletten en douches, zoals overal, tot verboden terrein verklaard en traden we in terra incognita. Niet overnachten, daar konden we wel mee leven, maar niet naar de toiletten? Dat was toch andere koek. Tja, de poepslurper op de kant was al jaren niet in gebruik en dus kapot.

Gelukkig hadden Peter en Nancy, onze kersverse havenmeester en -meesteres ook daar een oplossing voor. Poepzakjes voor de mens! Dat die voor de hond bestonden, weten we natuurlijk allemaal, maar dat er ook een pasklare oplossing voor de mens bestaat, dat wist ik niet. We hebben er meteen een aantal aangeschaft. Handig voor het huidige COVID-gedoe en ook voor als we weer naar een haven als Anholt in Denemarken mogen en daar bootje 13 gestapeld aan de kant toch echt ineens 'a call of nature' te beantwoorden hebben. Dus in Sint-Annaland zat je op dat gebied zeker goed. Helaas hebben we, als gevolg van COVID, weinig andere havens in de lente aangedaan en niet echt een steekproef kunnen doen.

Wij zijn ook erg blij dat we eigenlijk uiteindelijk een min of meer normale zeil-lente hebben gehad en geregeld hebben kunnen ontsnappen aan onze eigen lockdown. Ook al was het zonder overnachting. Belgische havengenoten konden pas na het einde van hun eigen lockdown met de boot het water weer in. Nu maar hopen dat het vaccin zich snel aandient. Dat lijkt toch de enige zekere weg terug naar het echte 'nieuwe normaal'. Tot die tijd zullen we ons, ook als eigenwijze Nederlanders, een beetje aan de regels moeten houden. Misschien wel meer dan op het moment dat ik dit schrijf. Overal op de wereld en zeker ook in Nederland duikt het virus steeds meer op. Gelukkig maakt het nu nog niet veel slachtoffers, maar het zou mooi zijn als we het bij één shitty lente kunnen houden.

Martine Daems

Watersporters moeten per 17 augustus 2020 zelf pechhulp regelen

Watersporters zijn per 17 augustus 2020 zelf verantwoordelijk voor het regelen van maritieme assistentie (pechhulp) bij niet-spoedeisende hulp. Het gaat hierbij om situaties waarbij er geen acuut gevaar is voor levens en/of vaartuigen. Voorbeelden daarvan zijn motorpech en hulp bij het slepen van het vaartuig naar een haven. Bij gevaar dient wel altijd de Kustwacht te worden gealarmeerd. De nieuwe werkwijze is voortgekomen uit het overleg dat door het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (I&W) is gevoerd met de maritieme hulpverleners (bergers), de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij (KNRM) en de Kustwacht. Een overzicht van verschillende hulpverleners op de verschillende wateren staat op www.kustwacht.nl/hulp. Uiteindelijk bepaalt de hulpvrager welke hulp ingeroepen en aanvaard wordt.

Vergelijking met situatie op de weg

Voorheen konden watersporters met hulpvragen contact opnemen met de Kustwacht die vervolgens automatisch reddingboten van de Koninklijke Nederlandse Redding Maatschappij (KNRM) alarmeerde. De Kustwacht maakt een vergelijking met de situatie op de weg. "Bij autopech, bel je een wegwacht en niet het alarmnummer 112". Wanneer iemand vanaf 17 augustus 2020 de Kustwacht belt, wordt een uitvraagprotocol gehanteerd. Op basis daarvan wordt bepaald of de hulpvraag spoedeisend is. Is die dat niet, dan krijgt de hulpvrager het verzoek om zelf contact op te nemen met een hulpverlener. Bij twijfel over spoedeisend of niet-spoedeisend, zal altijd de KNRM worden gealarmeerd.

"De Kustwacht heeft een meldkamer voor noodsituaties. De watersporter is zelf verantwoordelijk voor een goede voorbereiding. Daar hoort nu dus ook de vraag bij: wat als ik pech heb? Wie bel ik dan?" aldus het Hoofd Operaties Kustwacht, Edwin van der Pol.

Het Kustwachtcentrum is daarbij behulpzaam, door een lijst van (commerciële) hulpverleners, inclusief de KNRM, beschikbaar te stellen aan de hulpvrager om zelf een keuze te maken. De hulpvrager kan met hen telefonisch contact zoeken om de verdere assistentie mee af te spreken.

Meer rust op het water

Voorheen werd de KNRM voor alle incidenten op het water gealarmeerd. Vaak reageerden ook commerciële bergers al op deze alarmeringen en dat leidde bij de hulpvrager af en toe tot onduidelijkheid en soms zelfs tot onenigheid tussen hulpvrager, berger en KNRM. De KNRM is voorstander van een goede beoordeling van de situatie door de Kustwacht. KNRM directeur Jacob Tas zegt daarover: "De vrijwilligers van de KNRM hoeven nu niet meer hals-over-kop voor elke melding hun dagelijks werk neer te leggen of vrije tijd op te offeren. De nieuwe triage moet ook meer rust brengen op het water. Natuurlijk blijft de Kustwacht in spoedeisende gevallen de KNRM direct alarmeren".

24 uur per dag inzetbaar

De KNRM garandeert als enige organisatie in Nederland 24 uur per dag hulpverleningsinzet op het water. Onder alle weersomstandigheden en zonder onderscheid te maken in het soort incidenten. De KNRM blijft ook voor niet-spoedeisende hulpverleningen inzetbaar, maar dan zal de hulpvrager zelf de KNRM moeten bellen of via de KNRM Helpt-app assistentie aanvragen. In dergelijke gevallen maakt de KNRM afspraken over het tijdstip en de aard van de hulpverlening, zodat de KNRM vrijwilligers enige keuze hebben in het tijdstip van vertrekken.

Kijk voor meer informatie op: www.knrm.nl/hulp

De informatie van de Kustwacht is te vinden op www.kustwacht.nl/hulp

Voor al uw boodschappen

Openingstijden

Maandag	08.00 - 21.00 uur
Dinsdag	08.00 - 21.00 uur
Woensdag	08.00 - 21.00 uur
Donderdag	08.00 - 21.00 uur
Vrijdag	08.00 - 21.00 uur
Zaterdag	08.00 - 20.00 uur

Halo **JUMBO**
Bert Slingerland

VAN DAAL
ADVISEURS EN ACCOUNTANTS

www.hlb-van-daal.nl

TOGETHER WE MAKE IT HAPPEN

Amsterdam | Breda | Den Bosch | Dongen | Gemert | Schijndel | Uden | Valkenburg | Waalwijk

Een fietsketting in de mast en burenhulp in tijden van Corona

Tijdens de winterperiode verwijderen wij onze vallen met een tweeledig doel, te ontzouten en schoon te houden. Wij maken treklijntjes, zodat wij in het voorjaar de vallen er weer schoon in kunnen hijsen. Vroeg in de winterperiode, boot met staande mast op de wal, zien wij het al. Ai, het treklijntje van de fokkenval is geknapt want het lijntje bungelt los en als je er aan trekt, is er geen weerstand. Dan weet je, dat er in het voorjaar een (lastig) klusje wacht.

Half mei liggen we weer in Stalland met prachtig weer, maar ook onder het juk van de Corona-crisis. Bovendien moet het hiervoor genoemde probleem nog worden geklaard. Dat betekent: de mast in. De schipper zal dit klusje wel klaren, maar helpers zijn zeer gewenst om hem de mast in te hijsen. Je weet, dat 'de anderhalve meterregel' dan een probleem wordt. Onze overbuurman met zijn zoon (van de Cross Banks) en de bemanning van de Donna (Rob en Mariel) zijn bereid om ons te helpen. De eerste poging, een lijntje met daaraan een schroef en schroefjes via de mast te laten zakken, mislukt. Schroef en schroefjes blijken niet over de mastschijf te willen zakken.

Adviezen volgen. Een ervan is om een stukje fietsketting als voorloper te gebruiken en over de mastschijf te duwen. De kettingdikte moet dan wel minder dan 10 mm zijn. In ons dorp vinden wij bij de plaatselijke fietsenmaker een gebruikte, maar geschikte fietsketting. De fietsketting wordt in de petroleum schoon-gemaakt en ziet er na zo'n wasbeurt als nieuw uit, geknipt voor zijn taak (zie foto).

Met deze 30 cm lange fietsketting aan een lijntje, moet de schipper weer de mast in, geassisteerd door onze trouwe helpers van de

Donna en nu bovendien met behulp van een elektrische lierhendel, een Winch Rite. Dit laatste hulpstuk maakt de hijsklus een stuk makkelijker. Gelukkig zakt de ketting over de schijf in de mast. Beneden moeten wij met een soort haaknaald een experiment uitvoeren om de ketting plus het lijntje op te vissen. Na verschillende pogingen lukt dat, echter via een verkeerde mastopening! Gelukkig is de schipperse van de Donna een echte haakvrouw. Het lukt haar met een bijzondere haaksteek de ketting plus lijntje naar de goede opening te trekken. Nu moet de val nog over de schijf worden getrokken. Helaas, door het hamerachtige uiteinde (ontstaan door afsmelten van de val) gaat dit niet.

Niet getreurd, de buurman heeft nog een lijntje liggen en dat knopen we vast aan het einde van het opgeviste lijntje, waar inmiddels de ketting af is gehaald. Zo maken wij een doorlopende treklijn. De fokkenval wordt tot een konusuiteinde gesmolten en vanuit beneden wordt deze opgetrokken. Ja, de schipper staat weer aan dek. En spannend, spannend... het treklijntje krijgt de fokkenval over de schijf en ja deze, inderdaad lastige, klus is gelukt.

Wij zijn blij. Nu kunnen wij ons schip optuigen tot een echte zeilboot. Onze bijzondere dank gaat uit naar onze helpers die dit met ons hebben aangepakt, hoewel hierbij de Coronavoorschriften soms wel enigszins werden overtreden (sorry mijnheer Van Dissel, soms breekt nood de wet).

Guus en Corry van de Wouw, zeiljacht Juno

Tip: haal gratis bij de plaatselijke fietsenmaker zo'n handig stukje fietsketting. Maak dat wel schoon!

"Je moet zelf bijna een vis zijn om te begrijpen wat hij doet"

Interview Peter Scherpenisse door Cees Meijer a/b Stella Maris steiger i16

Peter Scherpenisse (57) is sinds 1984 de eerste en ook de enige beroepsvisser in Sint-Annaland. Stalland had altijd wel een handelshaven, maar nog nooit heeft een visser er zijn thuishaven gehad. Peter vist met de TH 18 en TH 19, zijn "badkuipjes" die vlak naast de Frisia liggen afgemeerd.

We spreken elkaar in zijn moderne kantoor in het gebouw aan de Spastraat op het industrieterrein in Sint-Annaland, waar hij samen met zijn zoon Werner niet alleen zijn viswinkel heeft, maar ook vis verwerkt en kan opslaan in een koel- en vriescel. Op de zolder liggen honderden nieuwe kubs opgeslagen. Dit is een soort korte fuik met hoepels, die lijkt op het achterste deel van een gewone fuik. Deze gebruikt hij voor de vaste vistuigvisserij, zoals dat heet.

De methode die Peter voor de kreeften en Noordzeekrab gebruikt, wordt de passieve manier genoemd en is een duurzame vorm van visserij. Zo wordt de bodem niet beroerd en het werk gebeurt goeddeels handmatig op de TH18. Alleen het ophijzen van de fuiken gaat machinaal. In de kub gaat een stukje vis als aas en vervolgens worden ze aan lange

lijnen tot een diepte van 40 à 45 meter afgezonken in de stroomgaten van de Oosterschelde. Daar gaan ze in de getijden met de stroom heen en weer. Na enkele dagen worden ze gelicht en alleen wat de juiste maat heeft, gaat mee voor de consumptie. Alle kreeften en krabben die te klein zijn, worden springlevend teruggezet.

Daarvoor hoef je niet in Bretagne te zijn

De Oosterscheldekreeft is niet inheems en over de herkomst doen verschillende verhalen de ronde. Feit is wel dat de Oosterscheldekreeft een afwijkende DNA-structuur heeft, die zorgt voor een fijne en zachte smaak. Dat heeft volgens Peter ook te maken met de mineralenhuishouding in de Oosterschelde, die samen met het schone zoute water voor een unieke smaak zorgt. Niet alleen bij de kreeft, maar dat geldt ook voor de paling, oester, mosselen, zeebaars en harder die er worden gevangen. Dat betekent dat er vanuit de horeca veel vraag is naar deze producten uit de Oosterschelde en onze eigen Buutengaets verkeert in de gelukkige omstandigheid dat zij de vangsten van Peter kunnen afnemen. "Wat is er mooier", zegt Peter, "dan dat je in ons vaargebied niet alleen kunt genieten van het

mooie water, maar ook nog eens een uniek product uit de Oosterschelde kunt eten: kreeft uit het water waar je zelf vaart. Daarvoor hoef je niet in Bretagne te zijn". De vraag neemt meer en meer toe, maar Peter is erg voorzichtig met zijn acquisitie omdat er aan het vangen een limiet zit om overbevissing te voorkomen.

Peter komt niet uit een vissersgeslacht, maar de grootvader van zijn moeder had wel een rokerij. De bekende Foppen in Harderwijk. Zelf is hij op zijn zestiende begonnen met het roken van paling en op zijn achttiende startte hij een professionele rokerij en had 120 man in dienst toen de klad kwam in de palingvisserij. Doordat de Nederlandse wateren aan alle kanten zijn afgesloten, stagneerde de natuurlijke palingtrek en werd er steeds minder paling gevangen. Gelukkig zie je dat er nu naast bijvoorbeeld sluizen weer passages voor de trek van en naar zee worden aangelegd.

Als hij vertelt gaan zijn ogen glimmen

Peter heeft niet alleen fuiken, maar doet ook aan actieve visserij met netten. Zijn ogen gaan glimmen en je ziet zijn jachtinstinct als hij daar smeugig over vertelt. Op de achtersteven van de kleine TH19 zit een tweeëneenhalf meter hoog net op een rol. Als het getij, windkracht en -richting en de maanstand goed zijn, varen ze heel voorzichtig vlak langs de platen. Daarbij letten ze op iedere beweging in het water. "Kijken, kijken en nog eens kijken. Je moet bijna zelf een vis zijn om te weten hoe deze zich onder bepaalde omstandigheden gedraagt, zodat je weet waar je moet zijn. Dat heb ik in de loop van tientallen jaren geleerd", zegt Peter daarvan. Als ze vermoeden dat er zich een school harders of zeebaars bevindt, varen ze daar met een boog omheen terwijl ze het net uitvieren. Ze sluiten ze in en door de relatief grote maaswijdte kan alle ondermaatse vis makkelijk ontsnappen. "Ik hou een zwaarder gewicht aan dan door de wet is voorgeschreven, want ik ben wel beheerder van mijn eigen water".

Zo'n dertien jaar geleden telde je vijf of zes zeehonden op de Oosterschelde. Nu zitten er wel vier à vijfhonderd in de Zeeuwse Delta. Volgens Peter zijn dat er te veel: en niet alleen omdat hij iedere dag tientallen kilo's vis kwijt is aan de zeehond. Hij vindt dat de natuur door de grote populatie uit balans is. In tegenstelling tot vroeger zwemt er geen platvis meer in de Oosterschelde en komen er geen harders meer voor in de haven. Zeehonden houden net

zoveel van een tongetje als de bezoekers aan de Buutengaets. Hij kan nog wel lachen als hij vertelt dat de zeehonden zijn boot kennen en er op enkele meters afstand als hondjes achteraan zwemmen. Het is dan zaak ervoor te zorgen dat je de netten leeg hebt voordat zij een kans krijgen. Het zijn ook echte jagers, als je ziet dat ze samen de bruinvissen in een hoek drijven en te grazen nemen.

Als hij naar de ontwikkelingen van de afgelopen jaren kijkt, ziet Peter duidelijk de invloed van de klimaatverandering. "Het water is gemiddeld een paar graden warmer geworden en dat heeft invloed op het leven in de Oosterschelde. Kabeljauw komt er niet meer voor; die vang je nu vooral in noordelijke wateren. Wel zie je nu de gladde en ruwe haai, dorades en pijlinktvis".

Om drie uur in de nacht thuis

Een visser heeft natuurlijk geen "van negen tot vijfbaan". Zo komt hij wel eens om drie uur 's nachts terug uit Kats en beklagen de liggers aan de moorings in de kreek zich erover dat zijn hekgolf ze uit hun slaap haalt. Peter moet daarom lachen: "Dat hoort erbij als je gaat ankeren op water waar niet alleen pleziervaart komt. Wil je dat niet, dan moet je in de haven gaan liggen".

Hij vertelt dat hij met zijn badkuipjes alle hoeken van de haven al heeft gezien, maar blij is met zijn huidige ligplaats. Het contact met

de haven en het bestuur is erg goed en hij noemt ook met name Kees Biskop. Er zijn goede afspraken met Pieter Tielemans gemaakt toen de moorings werden gelegd en zo nodig is er overleg, omdat hij er ook fuiken heeft staan.

Naast zijn visserijbedrijf De Zeebaars, heeft hij samen met zijn zoon Werner vijf jaar geleden ook het bedrijf Oosterscheldevis opgezet, voor de verwerking en verkoop van vis aan de horeca. Het is een echt familiebedrijf: zo staan

zijn vrouw en dochter in de winkel die ze op de Spastraat hebben en die op vrijdag en zaterdag van 10.00 tot 18.00 uur open is. Daar verkopen ze naast verse vis in salades ook gebakken en gerookte vis. "We hebben een Belg die onze salades maakt en Bert Coelers maakt de soep, zowel van kreeft, vis als garnalen. Je moet mensen vragen waarvan je weet dat ze ergens goed in zijn".

Zeilboot of drijvend vakantie platform?

Helaas zit de vakantie er weer op, althans voor ons wel. Bij ons (mij) begint de aanloop naar de vakantie altijd met plannen dichtbij of nog dichterbij, zodat wellicht in ieder geval een deel tot uitvoering kan worden gebracht. Er zijn namelijk altijd veel vragen: wanneer begint de vakantie echt, wanneer moeten we weer terug zijn (wat meestal vroeger is dan gepland), en natuurlijk vooral: wat doet het weer? Wat dat weer betreft, ligt ons zeilwindow tussen 2 en 5 Beaufort, op zee liefst vanuit oostelijke richting, zodat de golven meevallen. Met regen vertrekken vinden we ook niet echt een optie.

binnen en buiten zitgelegenheid, voldoende kastruimte en een groot zoutwater zwembad, waarbij er ruimte voldoende is om gasten te ontvangen, laven, voeden en mee te laten genieten.

Op de nabij gelegen parkeerplaats is er ruimte voor een auto, om naar over het water onbereikbare of bereikbare plaatsen dagtochtjes te maken.

Ik geef toe dat ik geen ruige zeiler in hart en lever ben. Desondanks voel ik toch graag de wind langs de zeilen, gepaard gaand met enige helling en het voldane gevoel weer ergens een

Dit jaar kwamen daar nog wat vragen bij. Welke havens in welk land zijn te doen i.v.m. de Covid19-maatregelen, zoals quarantaine, mondkapjes binnen of buiten en waar zijn we zeker van een ligplaats zonder al te veel discussie of stapelen.

Net zoals andere jaren leidde dit weer tot de eeuwige interne discussie. Waarom een zeilboot, waarom zo weinig zeilen, overstappen naar een motorboot, of naar geen boot, wegen de kosten op tegen het plezier, maar wat dan doen in de vakantie of in de week-einden?

Om deze interne discussie de kop in te drukken en niet de vakantie te laten ruïneren, heb ik de zeilboot moreel ingeruild voor een drijvend vakantieplatform met een mast, motor, anker, koelkast, goed bed, ruime keuken,

bekende of onbekende haven binnen te varen, met achteraf een lekker drankje, puik hapjes en een goede nachtrust op een lichtjes, in vreemde wateren, schommelend bootje.

Echter, het dit jaar door de omstandigheden min of meer gedwongen genomen morele 'inruil' besluit leverde iets positiefs op: De rust van het niet langer 'moeten' zeilen - want anders is het niet leuk, we hebben toch een zeilboot - is opmerkelijk.

Nee, we hebben geen enorme afstanden afgelegd en nee, we hebben niet veel havens aangedaan of rondjes gezeild en nee, we zijn niet aan nieuwe zeilen toe, omdat we ze aan flarden hebben gezeild. Ja, we hebben wel enorm gerelaxt en ja, we hebben wel veel gezelligheid gehad met vrienden en borrels en

ja, we hebben heerlijk gezwommen en zijn zalig afgekoeld en hebben voor anker gelegen en ja, we hebben zelfs genoten van de airco in de auto gedurende een enkele 'dagtocht'.

Waarmee ik maar wil zeggen: mijlen maken is mooi, gaaf en leuk, maar uiteindelijk gaat het

ons om plezier hebben en ontspannen.

Check! Gelukt! Volgend jaar weer!

Jan-Willem van der Boom a/b Ratatouille

STOEPKRIJF KUNST

Aan het begin van dit seizoen deelden de havenmeesters aan kinderen van passanten stoepkrijf uit. Zie hier het creatieve resultaat, inclusief nieuwe wegwijzers naar faciliteiten op de haven.

Mariel Brockhus a/b Donna

Kraan met ouwemannenkwaaltje

Onze wastafel- annex douchekraan aan boord doet het ieder jaar wat minder. Dit jaar kwam er helemaal een ielepielig dun straaltje uit en de broes van de douche deed het nauwelijks meer. Of is het brouche van de does? Lastig, want we waren dit voorjaar aangewezen op ons eigen sanitair. Het leek met dat straaltje een beetje ouwemannenkwaal eigenlijk, want de kraan is net zo oud als de boot en 'ze' - een boot is weer vrouwelijk - heeft de respectabele leeftijd van ruim 25 jaar (hoewel je dan, als boot zijnde, nog in de kracht van je leven bent). De kraan in de keuken is net zo oud en doet het gelukkig nog prima. Ook zit er nog 300 liter water in de tank, de pomp draait als een zonnetje en de leidingen vanaf tank en boiler lopen allemaal goed door. Alles overwegende moest het dus de badkamerkraan zelf zijn...

Waterballet

Mijn huis- en bootgenote adviseerde me de kraan enkele uren in de schoonmaakazijn te leggen, dan voluit open te zetten en dat ding gewoon een half uur of zo te laten doorlopen. "Als ie met iets verstopt is, spoelt dat er zo wel uit".

Zo gezegd, zo gedaan en ik ben lekker op het voordek een boekje gaan lezen. Toen ik na een half uur ging kijken, trof ik een ravage: alle wanden en handdoeken waren zeiknat. De douchekop was van de slang geschoten. De 'blote' slang spoot al draaiend en kronkelend als een gek het water door de wc en doucheruimte. Gelukkig wordt dat via de douchebak weer afgevoerd.

Lourdes

Wat de kraan betreft was het duidelijk geen prostatitis, maar een gevalletje verregaande aderverkalking. Ik zag zelfs geen heil meer in nog een nachtje schoonmaakazijn. Ik heb er een nieuwe opgezet én... of we met hem naar Lourdes waren geweest. Zo'n krachtige straal had ie nog nooit laten zien. Ik ben pissed off van jaloezie.

Cees Meijer a/b Stella Maris steiger I16

Kookaloo krijgt bezoek van vloot van kleinkinderen

Op 13 juni, een mooie, zomers warme dag, ligt Kookaloo voor anker in de Krabbenkreek.

Alle kleinkinderen besluiten met de Feva's en Splashes een bezoekje te brengen.

Prachtig zeilweertje voor de jeugd en opa en oma zijn aangenaam verrast door het bezoek van de jeugdvloot.

Thijs van der Beek schiet er gelukkig een fraai plaatje van.

Marijn Kuipers a/b Kookaloo

Reddingsactie Etienne

Vanmorgen bij vertrek uit Sint Annaland, met natuurlijk verkeerde en harde wind, een kleine mishap. Door onoplettendheid van mij valt de achterspring terug in het water. Ons bootje loopt nog twee meter door en dan valt de motor uit. Starten lukt nog, maar in z'n werk niet meer. We zijn blij dat de boot niet ongelukkig wegdrijft en kunnen schade aan anderen en onszelf voorkomen.

Operatie 'onder water' dus. Dank aan de voorbijgangers op de steiger die ons probeerden te helpen. Dank aan de havenmeester die snel ter plaatse was en gedurende het zwemfestijn de veiligheid om ons heen bewaakte en speciale dank aan natuurwaterzwemmer Etienne Goosen van de boot 'Riding Light' die het laatste stukje lijn uit onze schroef kreeg. Hulpvaardigheid bestaat nog steeds! Intussen zijn we zonder problemen weer in de thuishaven van wsv Bru aangekomen.

Nogmaals een ieder bedankt.

Frans & Leslie, zeiljacht Freedom wsv Bru
(zondag 28 juni)

CLIMATIC

KLIMAATBEHEERSING

**AIRCONDITIONING • WARMTEPOMPEN
LUCHTBEHANDELING**

www.climatic.nl • 076 - 502 09 36

Jos Boone Watersport

Gespecialiseerd in:

- navigatie-apparatuur
- technische accessoires

- elektrische systemen
- dieselmotoren
- rubberboten
- veiligheidsmiddelen
- verfsystemen
- onderhoudsartikelen
- zeilkleding
- boeken en kaarten
- nautische geschenken

JOS BOONE B.V. is actief sinds 1975 en heeft zich ontwikkeld tot een vooraanstaand watersport-bedrijf. De winkel is gelegen op het water, heeft een dieseltankstation en een eigen steiger voor bezoekers. We bieden een breed assortiment en advies op maat voor watersporter en vakman.

Jos Boone Watersport

Maisbaai 1 - Jachthaven Middelburg | Tel. 0118 - 62 99 13 | www.josboone.nl

Dealer van oa.

HONDA
MARINE

vetus

MASTERVOLT

MUSTO
PERFORMANCE

Raymarine

LOWRANCE
SIMRAD

Zomer 2020

Het vaarseizoen van 2020 begon voor ons later dan normaal. Er waarde een virus rond dat het niet mogelijk maakte de boot van de winterstalling in Lage Zwaluwe begin april over te varen naar Stalland. Ieder nadeel heeft echter zijn voordeel: dit jaar hebben we geen week vakantie hoeven opnemen om de boot zo snel mogelijk vaarklaar te maken. Er waren nu genoeg weekenden voor alle winterklussen. Maar begin mei was het dan eindelijk zo ver. Na een lange dagtocht (havens waren gesloten voor passanten, dus we mochten onderweg nergens overnachten) konden we eindelijk in onze eigen box in Stalland aanleggen.

Normaal gesproken varen we in de weekenden naar de andere havens aan de Oosterschelde en genieten van de cuisine locale. Dit jaar niet: tot in juni waren havens gesloten voor passanten. Dus zeilden we steeds een rondje over de Oosterschelde om 's avonds gewoon weer in de eigen box aan te leggen. Gelukkig had de Buutengaets tijdelijk een afhaal- en bezorgservice, dus konden we toch genieten van de Zeeuwse Zaligheden.

Na verloop van tijd mochten de havens in de veiligheidsregio Zeeland weer passanten ontvangen. Blij dat we er weer eens op uit

konden, gingen we naar Burghsluis. Maar eigenlijk viel dat een beetje tegen. Ja, leuk om eens ergens anders te zijn, maar de beperkende maatregelen deden toch behoorlijk afbreuk aan dat plezier: restaurantbezoek zat er niet in en ook de sanitaire voorzieningen gaven de nodige hoofdbrekens.

In de weken daarna bleven we vooral lekker zeilen op de Oosterschelde en kwamen we aan het eind van de middag weer naar de eigen box. En eigenlijk was dat net zo gezellig. We waren namelijk niet de enigen die van de normale routine afweken en dus werd het kletsen op de dijk en de steiger, koffie op de ene boot en een borrel op de andere. Uiteraard met inachtneming van de regels en dus zoveel mogelijk afstand bewarend.

We wisten het natuurlijk allang, maar zo werd toch weer eens bevestigd dat wij eigenlijk wel een hele gezellige en mooie haven hebben met goede voorzieningen, die ondanks de beperkende maatregelen ruimschoots aan de behoefte voldoen.

Mariel Brockhus
a/b Donna, G14

Innovatie a/b van de Onrust?

Marius is in dubio, doen of niet... Je wilt er natuurlijk wel een beetje bijhoren, nu vrijwel iedere boot boven de negen meter minstens één, maar vaak ook een dubbel stuurrad heeft.

Foto Cees Meijer

Plannen zat en ieder jaar doen we wat

Interview met Marijn Kuijpers door Cees Meijer a/b Stella Maris steiger i16

Wat gebeurt er op de haven en wat zijn de plannen? Onze havencommissaris Marijn Kuijpers gaat er eens goed voor zitten als ik deze vraag aan hem stel. "We hebben natuurlijk een meerjarenonderhoudsplan", zegt Marijn. "Maar dat is niet in beton gegoten". Kijk bijvoorbeeld naar de I-J-steiger, die afgelopen winter is vernieuwd. Deze nieuwe steiger was eigenlijk pas in 2021 voorzien, maar die hebben we naar voren gehaald. Het was niet alleen de accountant die zei dat we moesten investeren, omdat ons geld anders naar de belasting zou gaan. Ook vinden wij als bestuur dat alle leden dezelfde prijs per vierkante meter voor hun box betalen en dus ook allemaal recht hebben op dezelfde kwaliteit van de voorzieningen. En die I-J-steiger was echt

aan vervanging toe. De Rienen Nelissen en Van der Kraan en Kees Biskop hebben zich een slag in de rondte gewerkt om alles voor het vaarseizoen klaar te krijgen. De afgelopen winter zijn ook de bewakingscamera's aangebracht en sinds kort kunnen we via de webcam weer vanuit huis kijken hoe ons bootje erbij ligt.

Niet alleen het bestuur moet alles bedenken

Eigenlijk loopt het gelijkheidsbeginsel als een rode draad door het verhaal van Marijn.

"We luisteren naar alle leden, want iedereen heeft dezelfde rechten op alle gebied. Verder moet het ook niet zo zijn dat alleen het bestuur alles bedenkt. Alle voorstellen van leden die passen en technisch en financieel haalbaar zijn, worden meegenomen. Zo was er al lang de wens van een aantal leden om bloembakken langs de dijk te zetten. Die komen er nu, afgewisseld met kuipen met bomen.

SCHIP VERKOPEN?
Wij regelen het!

Scheepsmakelaardij Goliath
Jachtmakelaar in pleziervaartuigen

paulvdwal@scheepsmakelaardijgoliath.nl

Uw schip wordt aangeboden:

- ✓ Door ruim 30 makelaars/bemiddelaars;
- ✓ Op meer dan 40 boot sites;
- ✓ In Nederland, België, Duitsland, Engeland, Frankrijk, Portugal, Zweden, Kroatie, Polen en Rusland;
- ✓ Vanaf uw steiger of vanuit onze verkoopavens;
- ✓ Door Paul van der Wal; Uw contact voor de regio Zeeland

Uw EMCI Registered Associate Yachtbroker en Mediator T: +31 655 758442

Datzelfde geldt voor een bank bij de barbecueplaats. De vereniging betaalt hier de helft van en het andere deel wordt gesponsord door drie bedrijven”.

Een andere wens is om de verlichting op de steigers aan te pakken. Nu lopen mensen het risico dat ze hun boot niet meer terugvinden of een verkeerde afslag te nemen, als het erg gezellig in het clubhuis is geweest. “Daar moet je straks veel moeite voor doen”, zegt Marijn lachend. Ook wordt het gegalvaniseerde deel van de passantensteiger onder de dijk aangepakt. Daarvoor moet eerst nog met de gemeente worden gekeken wie de eigenaar is: de gemeente of de WSV, want iemand moet natuurlijk wel zijn portemonnee trekken.

Asfaltmollen

Iedereen weet wel van de rare bobbel in het asfalt, waar zelfs mensen over zijn gestruikeld. “De asfaltmollen”, zegt Marijn. Dat komt omdat de fundering van de weg bestaat uit hoogovenslakken, waar ongebluste kalk in zit. Bij regen of extreem hoog water wordt dit nat en ontstaat er een chemische reactie: ongeblust wordt geblust. Daarbij komt warmte vrij met als gevolg dat het asfalt omhoog komt. Rien Nelissen markeert ze nu met gele verf, maar dat is natuurlijk geen blijvende oplossing. Ze zijn hier en daar al afgeschaafd, maar dat houdt een keer op, want we lopen het risico dat een vrachtwagen door een te dunne laag asfalt heengaat. Kortom dat moet structureel worden aangepakt.

Door de coronacrisis kwam de afvoerpomp voor vuilwater hoog op het prioriteitenlijstje te staan. Onze leden mochten alleen aan boord overnachten als ze eigen sanitair met een

vuilwatertank op de boot hadden. Maar onze vuilwaterpomp was al jaren kapot, om de simpele reden dat hij nooit wordt gebruikt en onderhoudsgevoelig is. Marijn en Kees Biskop hebben bij Rijkswaterstaat in Dordrecht een pomp ontdekt waar men erg tevreden over is. Deze heeft geen mechanische onderdelen en alle vuilwatertanks van de vaartuigen van Rijkswaterstaat worden ermee leeggezogen. Een dergelijke pomp wordt naar verwachting eind oktober op onze haven geïnstalleerd. Dit jaar hebben de winterliggers er vooral plezier van, maar volgend jaar kan iedereen er gebruik van maken.

Er was ook een wens was om onze haven duurzamer te maken, door bijvoorbeeld zelf stroom op te wekken. Zoals het er nu naar uitziet komen er in 2022 of 2023 tachtig zonnepanelen op het sanitairgebouw. Een groot deel van het jaar staat op het dak vanaf 10.00 tot 16.00 uur de zon te knetteren en naar verwachting levert dat tussen de 20 tot 25 megawattuur (MWh) per jaar op en dus besparen we hiermee heel wat energie.

“We kijken natuurlijk naar de energiekosten, maar een duurzame haven vinden we ook belangrijk”, zegt Marijn. Het eventuele overschot aan stroom kunnen we aan het net terug leveren, maar misschien gaan we dat wel gebruiken om er het water voor de douches mee te verwarmen.

“We hebben plannen zat, maar logischerwijs worden ze wel gefaseerd uitgevoerd. Dat heeft met onze middelen te maken, maar ook met de inzet van leden die het werk op vrijwillige basis doen”.

Reisverslag Xinia 2019

In 2019 zeilden Jacqueline van Amstel en Wim Braun naar Ierland. In de vorige Krabbenkreek Nieuws werd verteld over hun hectische vertrek en mochten we hun tocht meebeleven tot hun vertrek naar Portmagee. Daar zijn ze in dit tweede deel van het reisverslag inmiddels aangekomen en vervolgen hun avonturen.

Allebei een eigen winkelmandje

Portmagee, van oorsprong een smokkelaarshaven vermomd als vissershaven, heeft één pontoon met een bordje 'Visitors'. Het is een komen en gaan van excursieboten op die steiger en zodra we een gaatje zien, meren we een beetje brutaal af voor dat bord. De havenmeester vindt het prima dat wij daar liggen. De boten om ons heen lijken iets minder blij. Zij zijn dan wel geen visitor, maar maken blijkbaar dankbaar gebruik van de ruimte waar wij nu liggen. Hoe vaak ze wel niet gevraagd hebben wanneer we gaan vertrekken.... Al die boten vertrekken dagelijks vanuit Portmagee voor rondvaart- en landing tours naar de Skelligs, rotsachtige eilanden zo'n acht mijl uit de kust, die op de Unesco werelderfgoedlijst staan. Een rondvaart rondom de eilanden kunnen we ook op eigen kiel, aanlanden is iets heel anders. Je parkeert niet graag je polyester jacht in de oceaan swell tegen een rots om af te stappen en ankeren gaat ook niet, dus de dinghy is ook geen optie.

We willen dus graag een landing tour boeken voor de volgende dag. Een beetje naïef, alle boten zijn volgeboekt, niet alleen vandaag en morgen, maar voor het hele seizoen! Duidelijk teleurgesteld als we zijn, krijgen we het advies om de volgende ochtend vroeg aanwezig te zijn en te hopen op annuleringen. En dan is er nog de kwestie van de betaling. De niet goedkope tocht moet aan boord cash worden afgerekend. Gewend als we zijn om alles te pinnen, hebben we zo'n bedrag niet aan boord, maar hoe kom je in een dorp aan de westkust van Ierland zonder geldautomaat (en zonder auto!) aan cash? Daarvoor is een soort pact gesloten met de dorpswinkel, hoewel die er

niet erg blij mee lijkt te zijn. Bij aankoop van minimaal € 10 aan boodschappen kan je € 100 extra cashback pinnen (+ uiteraard wat extra administratiekosten). Daar gaan Wim en ik dus allebei met een eigen winkelmandje door het kleine winkeltje ...

60.000 Jan van Genten

Als de steiger vroeg in de ochtend tot leven komt, meldt Wim zich nog voor 8 uur als eerste aan bij het 'bookingoffice' en komt breed lachend met twee tickets teruglopen. De 'Ursula Mary' gaat ons naar de eilanden brengen. Onderweg verklaapt de gids die aan boord is dat er ook wel (illegaal) bemanning van jachten wordt opgepikt bij het eiland. Zo

kan één persoon aan land gaan en één aan boord blijven. Niet zo gezellig natuurlijk, maar vast veel goedkoper. Met een voor ons ongekende 12-15 knoop stuiven we de zee op. Allereerst langs Little Skellig, een onbewoond eiland en vogelreservaat dat zo'n 60.000 Jan

van Genten (Gannets) herbergt. Het eiland ziet letterlijk wit van zowel deze imposante vogels die op elke rand en richel op de rots nestelen of boven de rots rondvliegen, als ook van hun uitwerpselen. Je ziet ze overal, ruikt ze en hoort ze.

1000 jaar oude trap

Het grotere eiland, Skellig Michael, rijst tamelijk steil op uit de zee en is bekend om het historische klooster dat is te bereiken over een

meer dan 1000 jaar oude smalle steile trap met 600 treden (we hebben het niet nageteld). Hoogtevrees moet je hier niet hebben, want het pad slingert over de steile wand omhoog. De monniken leefden er in een soort stenen bijenkorf-vormige hutten, die goed bewaard zijn gebleven. Het moet wel bijzonder Spartaans geweest zijn, het leven op zo'n rots in de Atlantische Oceaan, vaak onbereikbaar en blootgesteld aan depressies en stormen. Wel veel tijd dus voor gebed en meditatie.

Ook is het eiland in 2014-2015 een van de filmlocaties van Starwars films geweest en om die reden geliefd bij een heel andere groep 'pelgrims'; duidelijk te herkennen aan de Starwars T-shirts.

Het eiland, tevens vogelreservaat, herbergt deze maanden ook een grote kolonie broedende papegaauiduikers. Tijdens de klim omhoog zijn ze overal om je heen te zien. Ze zitten op de berghelling in en voor hun holen in het gras en zelfs onder de stenen van de trap.

Dit maakt het klimmen extra leuk met veel onderbrekingen om op adem te komen. Zo schuw als deze vogels op zee zijn, zo makkelijk lijken ze aan land.

We doen mee aan de gekte

Het is alweer vrijdag 5 juli en nog steeds zonnig. Op weg naar Dingle. Al van ver is de havenaanloop naar Dingle tussen de rotsen te herkennen aan de rondvaart boten die een Fungie tour doen. Fungie is wel de meest beroemde dolfin van Ierland, hij 'woont' in de havenmonding en is nooit meer weggegaan sinds hij hier voor het eerst aankwam in 1983.

Fungie spotten...een hele industrie in Dingle, waarvoor talloze rondvaartbootjes worden ingezet. Voor we het weten doen we mee aan de gekte. Als we aan komen varen hoeven we geen enkele moeite te doen om Fungie te zoeken. Aan de rondcirkelende boten is duidelijk te zien waar hij zwemt, dus we gaan leuk rondjes meevaren en al snel komt hij op ons af gezwommen, achtervolgd door vier boten die dus ook meteen op ons af komen, vol "ahhh"

en "ohhh" roepende mensen. Hij springt vrolijk uit het water en speelt zijn 'spel' weer verder met de andere bootjes. Wat een leuk welkom.

Meest westelijke positie

De Blasket-eilanden (Iers-Gaelisch: Na Blascaoidí) zijn de meest westelijke eilanden van Ierland en liggen zo'n tien mijl ten westen van Dingle. Vlak zeezijde, zon, een uitgelezen gelegenheid voor een rondvaart rond deze eilanden. Op het Great Blasket Island woonden ooit zo'n 175 mensen, maar emigratie en barre leefomstandigheden eisten hun tol. In 1953 werden de laatste eilandbewoners door de regering gesommeerd te verhuizen naar het vasteland. Vandaag de dag zie je nog steeds de overblijfselen van een verlaten dorp. De restanten van de huizen vormen een aangrijpende verwijzing naar het verleden. De witgeschilderde huizen zijn er nog voor de toeristische activiteiten. Hoe rustig de oceaan ook is, zelfs met rustig weer en nauwelijks deining is het uitdagend varen, met overal rotspunten om je heen die uit het water omhoogsteken en de soms verraderlijke stroming. Elk 'Blasket'-eiland heeft iets specifiek eigens, zoals ruïnes, speciale vogelkolonies, herten, er is een vuurtoreneiland en een eiland met een spectaculaire rotsformatie die doet denken aan een gotische kathedraal. Met deze tocht bereiken we ook onze meest westelijke positie.

ver op zee, gemarkeerd door een klein boei'tje, met vaak een lijntje naar een tweede balletje als hulpmiddel voor de vissers om de boei op te pikken. Op de heenweg zijn we al achter de lijn van twee met elkaar verbonden boeien blijven hangen en hebben deze een eind meegeleurd voordat de boei'tjes losschoten. Nu weer, op de terugweg van de Blaskets hebben we bijna een lijn in de schroef. Dankzij Wims' oplettendheid en snelle actie om meteen de motor in de vrijloop te zetten, hebben we dat kunnen voorkomen. Dit is echt wel een spanningsveld tussen vissers en andere gebruikers van de zee. Als er wat golven staan, zie je die markeringsboei'tjes, als ze al worden gebruikt, vaak erg laat of niet en in de nacht al helemaal niet. Een markering kan ook zomaar een plastic fles zijn, helemaal slecht te zien. En er hangt vaak niet één kreeftenpot onder, maar een hele rits die met lange lijnen aan elkaar verbonden zijn, dus een aardig anker als je erachter blijft hangen.

Muziek en bakens

In Dingle genieten we elke avond van live-muziek. Wat een fantastische muzikanten zijn er toch en wat een voorrecht om ze te ontmoeten, te horen spelen en soms zelf mee te mogen spelen... en last but not least krijg ik aan boord een concertinales van Caroline Keane, die mij al geruime tijd via Skype les geeft.

Uitkijken voor kreeftenpotten en visfuisen

Helaas is het ook uitkijken op zee, niet zozeer naar andere boten, want het is bijzonder rustig naar Nederlandse begrippen, maar voor kreeftenpotten en visfuisen....je komt ze overal tegen. Dicht bij de eilanden, maar soms ook

Regelmatig zien we ze op de rotsen staan, de oude bakens voor zeevarenden. Ze zijn er in alle soorten en maten. Hoog op de Carhoohill, de heuvel bij de aanloop naar Dingle, staat Eask Tower, een solide stenen bouwwerk, gebouwd in 1847 gedurende de periode van

de grote hongersnood in Ierland. Origineel was het 22 meter hoog, met daaraan een houten hand bevestigd die naar de havenmonding wijst, nu zijn er nog maar 12 meter van over,

maar dat zijn nog altijd heel wat stenen die daar opgestapeld staan. Ook staan er ook overal langs de kust Signal Towers. Vanaf zee lijken ze wel wat op bushokjes. Deze zijn ruim 200 jaar oud en gebouwd in de tijd waarin Napoleon keizer was van Frankrijk en er een voortdurende dreiging heerste voor een Franse invasie. Er zijn 81 van dergelijke torens die op zichtafstand van elkaar staan en door middel van vlaggen en ballen werd belangrijke informatie naar elkaar door geseind. Geen idee hoe dat bij slecht zicht werkte.

VAREN IS
VERTROUWEN
OP BEMANNING
EN APPARATUUR

Jacht
Elektro
Wisse

ELEKTRO-WERKZAAMHEDEN
ENERGIEVOORZIENINGEN
NAVIGATIE- EN
COMMUNICATIEAPPARATUUR

Noordweg 480
4333 KM Middelburg
tel 0118 59 44 56
mobiel 06 512 190 56
info@jachtelektro.com
jachtelektro.com

Hoogste tijd voor de terugreis

Zaterdag 10 augustus. De wind huilt door de verstaging en rukt aan de boot, de landvasten kraken als ze op spanning getrokken worden, de boot helt over in vlagen, regen striemt op het dek. Windkracht negen op zee! Gelukkig liggen we stevig vast...nog steeds in de jachthaven in Dingle. Ondertussen wel een flinke sprong in de tijd gemaakt om allerlei gelukkig leuke, maar niet nautische redenen. Nu is het de hoogste tijd om aan de terugreis te denken. De boot ziet er na zo'n lange rustperiode bijna uit als een caravan, dus er is nog wat werk aan de winkel.

Maandag 12 augustus. Onze Ierse vrienden komen ons bij verrassing om 6.15 uur uit-zwaaien (horen we later), maar punctueel als we zijn, hebben we om precies 6.00 uur (niet op z'n Iers om 6.00-ish) de trossen losgegooid om heel stilletjes in de regen te vertrekken. Als na 10.00 uur de zon doorbreekt, wordt het een fantastische zeildag, windje mee en een zonnetje, 7 knopen richting zuidkust terug naar Kinsale, om daar te wachten op een mooie gelegenheid om over te steken naar Fallmouth.

De weersituatie is bijzonder onstabiel. De ene na de ander depressie trekt over of langs ons heen. We hebben toch minimaal 30 uur redelijk weer nodig voor de overtocht naar Engeland en zullen geduld moeten hebben. Wel of niet varen... hadden we gisteren door moeten gaan? Als we twifelen aan onze beslissing om af te wachten, wordt de juistheid van die beslissing nu bevestigd: er komt een stoer Frans aluminium jacht naast ons liggen met vijf al even stoere, onverschrokken mannen,

die het slechte weer wel getrotseerd hebben en in één keer overgestoken zijn van Frankrijk naar Kinsale. Ze zijn een keer platgeslagen en er is beslag van de boeg losgerukt en alles is drijfnaat. Vijf dagen lang liggen we verwaaid, een niet al te best begin van de terugreis uit Ierland. Kinsale is gelukkig een leuk plaatsje met muziek, leuke winkeltjes, pubs en oude fortent. Kortom van alles te doen, maar we worden toch wat onrustig van dat wachten.

Dinsdag 20 augustus 23.00 uur. Mijn nachtwacht, de tweede nacht op rij, met een hemel vol sterren en een roodachtig opkomend maantje. Daarmee houdt de vergelijking met de nacht van gisteren dezelfde tijd dan ook op. Ik zie vanavond ontelbare lichtjes aan de horizon vanaf Plymouth, vanaf de vuurtoren van Eddystone Rock, vanaf de schepen die zuid van ons door de shippinglanes varen, de irritante lichtjes van het vissersschip dat al uren achter ons lijkt te hangen en de weerschijn van onze eigen boordverlichting op het bootbeslag en de zee.

Nu een vlak kabbelend zeetje, een windje tot maximaal acht knopen recht van achter (niet echt genoeg om leuk te zeilen), dus een beetje motorzeilen relaxed met de stuurautomaat erop en alle tijd om tussen het uitkijk houden door wat aantekeningen voor mijn verslag te maken. Ik mijmer nog even over afgelopen nacht. Ook acht knopen, maar dat was toen onze gemiddelde bootsnelheid door het water. De zee zag er heel anders uit met aanzienlijke golven. Geen lichtjes aan de horizon. Met twee raffen in het grootzeil, de werkfok uitgeboomd

in 22 tot 27 knopen wind was het niet echt relaxed te noemen. Zwaar sturen om de boot recht van de golven af te laten gaan, af en toe een plens zout zeewater in je gezicht als er een golf naast de boot breekt, maar ook weer dolfijnen die uit de golven springen als teken van leven om ons heen. Het leven aan boord is nu zoveel eenvoudiger. Je wordt niet heen en weer geslingerd, hoeft je niet elk moment schrap te zetten, kan gewoon rustig en recht-op op het toilet zitten.....beide nachten hebben hun eigen charme, maar er moet toch een gulden middenweg zijn!

Het meest prachtige ochtendrood aan de horizon, als ik de slaap uit mijn ogen wrijf voor mijn volgende wacht. De maan en de sterren hebben tijdens mijn drie uurtjes hele diepe slaap plaats gemaakt voor de opkomende zon. Of dat al niet mooi genoeg is, kan ik zittend voor op de boeg van de boot genieten van het spel van de dolfijnen in de boeg golf die zich verdringen om mee te kunnen liften. Terwijl ik schrijf, een beetje hobbelen zo op zee, komt er alweer een volgende dolfijn aan, herkenbaar aan het geluid van de ademhaling als ze naast de boot omhoogkomen. Zo gaat de tijd van op

wacht zijn wel heel snel. Weer naar het voordek om te kijken.. krijg ik nooit genoeg van.

Na 77 uur varen vanuit Kinsale en 480 zeemijl verder leggen we om 20.30 uur aan in Duinkerken, waar onze vriendelijke burens, die om 4.00 uur willen vertrekken, spontaan aanbieden om meteen de boten maar van plek te wisselen zodat wij lekker door kunnen slapen. Reuze bedankt, geweldig, precies wat we nodig hebben voordat we aan de laatste mijlen naar Sint-Annaland beginnen.

Het einde van een lange vakantie geeft een dubbel gevoel. Jammer dat het voorbij is, dankbaar dat het zo fijn was, voor alle moois dat we mee hebben gemaakt, dat alles goed is gegaan (met ons, met de boot), maar ook de drang om weer thuis te willen zijn, de vraag van hoe zullen het huis en de tuin erbij staan, het vooruitzicht burens, familie en vrienden weer te zien en een hele lange douche kunnen nemen, niet te heet - niet te koud, geen drukknoppen, geen muntjes en geen timer die veel te snel loopt....oost, west.....

Jacqueline van Amstel, a/b Xinia

MEEDENKERS

ONTWERPERS

Drukkerij Zoeteweyj Yerseke

Telefoon 0113 571404 - info@dzy.nl - www.dzy.nl

PRINTERS

DRUKKERS

Welkom bij Brasserie De Deu-Braek

Brasserie De Deu-Braek is gelegen aan het chaletpark de Krabbenkreek en aan de rand van de luxe jachthaven en het strandje van Sint-Annaland.

Binnen de brasserie, waar plaats is voor 80 personen, maar ook op het grote buitenterras van 230 m3 is het goed vertoeven.

Tholen ontdekken op een ouderwetse solex

Het bedrijf Solex verhuur Tholen is een onderdeel van de brasserie. Wat is er mooier dan op deze manier het eiland ontdekken.

*Brasserie De Deu-Braek - Nieuwlandseweg 2 4697 RK
Sint-Annaland - 0166-851945 - 06-40478103
E-mail: info@dedeubraek.nl - www.dedeubraek.nl*

BOULEVARD MARITEAM

CREEK
SAILS & SERVICE

KWALITEIT & BEKWAAM VAKWERK

Kooij
Ship Operation

VAKKUNDIG SPIJT- EN SCHILDERWERK

DE VALK
YACHT BROKERS

DESKUNDIG, ALTIJD EN OVERAL

SEASTAR YACHTCARE

JACHT CLEANING & ONDERHOUD

+31 (0) 626 356 617 | WWW.SEASTARYACHTCARE.NL | MARCO@SEASTARYACHTCARE.NL SEASTAR YACHTCARE
+31 (0) 166 601 000 | WWW.DEVALK.NL | SINTANNALAND@DEVALK.NL DE VALK YACHT BROKERS
+31 (0) 619 634 007 | WWW.CREEKSAILS.NL | INFO@CREEKSAILS.NL CREEK SAILS & SERVICE
+31 (0) 166 657 333 | WWW.JACHTSPUITERIJ.NL | INFO@JACHTSPUITERIJ.NL KOOIJ SHIP OPERATION

MET ONZE SAMENWERKING KOMT U VERDER

ALLES BIJ DE HAND IN SINT ANNALAND

MARITEAM SHIPYARD

MARITEAM
shipyard

STALLING, REFIT & ONDERHOUD

Enjoy Sailing
Zeeland

PLEZIER, VRIJHEID EN LUXE

SERVICE, ONDERHOUD EN REFIT VAN SNELLE MOTORJACHTEN

NOVANTA
YACHTSERVICE & CLEANING

ENJOY SAILING +31 (0) 650 745 560 | WWW.ENJOYSAILING.NL | INFO@ENJOYSAILING-ZEELAND.NL

MARITEAM SHIPYARD +31 (0) 166 657 020 | WWW.MARITEAMSHIPYARD.NL | INFO@MARITEAMSHIPYARD.NL

NOVANTA YACHTSERVICE +31 (0) 643 210 476 | WWW.NOVANTA.NU | INFO@NOVANTA.NU

DE VERZEKERING VAN
UW JACHT SLUIT U
NATUURLIJK BIJ

Wij mogen ook uw plezierjacht verzekeren in onze volmacht op het

Yacht Account Robbe

Varen op het stromend water van de mooie Ooster- en Westerschelde vergt stuurmanskunst. Een goede pleziervaarttuigverzekering vergt vakmanschap. Op de uitstekende voorwaarden van het Yacht Account Robbe, naar ons oordeel de allerbeste, zijn inmiddels talloze jachten in uw vaargebied verzekerd. Mede door het gunstige schadeverloop hebben wij extra korting kunnen bedingen. Heeft u schade dan kunt u op onze steun rekenen, daar alle schades via onze eigen volmacht snel en deskundig worden afgewikkeld. Stuur ons dan ook vrijblijvend uw huidige polis ter controle en wij zullen u direct een uitgebreide analyse toesturen.

Heuvelstraat 5
4901 KD Oosterhout NB
Telefoon (0162) 45 22 00
E-mail info@robbe.nl
www.robbe.nl

ROBBE
Financiële Raadgevers